

Lp.	Położenie drogi (dojazdu)	Najmniejsza szerokość jezdni w m	Nośność utwardzonej jezdni oraz nacisk na oś samochodu, w kN
1	W miastach, na terenach zakładów przemysłowych oraz magazynów	3,5	200, nacisk na oś — 100
2	Na terenach wiejskich jednostek osadniczych	3,0	100, nacisk na oś — 50

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy wymagania dotyczące usytuowania drogi pożarowej nie mogą być spełnione, dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań, uzgodnionych z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.

§ 13. 1. Przejazdy na dziedzińce i inne tereny obudowane powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) wysokość przejazdu w świetle powinna wynosić co najmniej 4,2 m, a w budownictwie jednorodzinnym 3,2 m,
- 2) szerokość przejazdu w świetle powinna wynosić co najmniej 3,6 m, w tym szerokość jezdni co najmniej 3 m,
- 3) odległość między przejazdami na jeden dziedziniec nie może być większa niż 150 m.

2. W przejazdach, których jezdnie są oddzielone od chodników słupami lub ścianami, jezdnie powinna mieć szerokość co najmniej 3,6 m.

3. Jeżeli przejazd jest wykorzystywany jako stałe przejście dla pieszych, powinien być w nim zapewniony chodnik o szerokości co najmniej 1 m.

§ 14. Wiadukty, estakady, przejścia i inne podobne urządzenia, usytuowane ponad drogami pożarowymi, powinny mieć prześwit o szerokości co najmniej 4,5 m i wysokość w świetle co najmniej 4,5 m.

§ 15. Na teren ogrodzony o powierzchni przekraczającej 5 ha, na którym znajdują się obiekty wymienione w § 11 ust. 1, oraz na place targowe i wystawowe należy zapewnić co najmniej dwa wjazdy odległe od siebie co najmniej o 75 m.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 16. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do dróg pożarowych istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia, nie odpowiadających jego przepisom, jeżeli zostały wykonane zgodnie z przepisami obowiązującymi w czasie ich budowy albo jeżeli została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę przed jego wejściem w życie.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego oraz warunków, którym powinny odpowiadać drogi pożarowe (Dz. U. Nr 8, poz. 42).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 11 stycznia 1999 r.

w sprawie ustalenia granicy od strony lądu portu morskiego w Pucku.

Na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145 oraz z 1997 r. Nr 111, poz. 726) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę od strony lądu portu morskiego w Pucku ustala się, jak następuje:

Poczynając od punktu A, zlokalizowanego na głowce falochronu wschodniego basenu jachtowego, granica biegnie wzdłuż wschodniej krawędzi falochronu

do punktu B, położonego w odległości 145 m od główki falochronu, stanowiącego styk falochronu z ustaloną linią umocnienia brzegowego, dalej wzdłuż krawędzi ustalonej linii umocnienia brzegowego 11,5 m w kierunku wschodnim, następnie po załamaniu w kierunku południowo-wschodnim 112 m do punktu C, stanowiącego zakończenie ustalonej linii umocnienia brzegowego. Dalej granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim do punktu D, zlokalizowanego u wschodniego podnóża schodów zejściowych na plażę, następnie przez punkty E—F okalające schody po zachodniej ich stronie; w punkcie F granica skręca w kierunku zachodnim i biegnie północną stroną linii regulacyjnej ul. Kościuszki do punktu G, gdzie skręca w kierunku północnym wzdłuż granicy działek nr 179 i 178; dochodzi do ul. Żeglarzy w punkcie H; następnie północną stroną linii regulacyjnej tej ulicy granica dochodzi do punktu J — przy budynku gospodarczym; dalej po zachodniej stronie tego budynku granica biegnie przez punkt K do punktu L, stanowiącego południowo-zachodni narożnik działki nr 197/1. Granica

skręca w kierunku północnym i wzdłuż granicy z działką nr 114 dochodzi do punktu M; dalej biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż granicy działek nr 197/1 i 114 do punktu N. W punkcie N skręca na północny zachód wzdłuż granicy działek nr 197/1 i 112/2 i dochodzi do punktu O, stanowiącego styk z ustaloną południową krawędzią rowu melioracyjnego, a następnie wzdłuż tego rowu w kierunku północnym do punktu P, zlokalizowanego na linii brzegowej granicy północno-zachodniej działki nr 197/1.

§ 2. Linia przebiegu granicy, o której mowa w § 1, oznaczona jest na mapie w skali 1 : 500, która dostępna jest do wglądu w Urzędzie Miejskim w Pucku i w Urzędzie Morskim w Gdyni.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

T. Syryjczyk

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 stycznia 1999 r.

w sprawie ustalenia zakresu niezbędnych danych gromadzonych przez świadczeniodawców oraz w systemach informatycznych Kas Chorych, a także zakresu i procedury wymiany danych pomiędzy Kasami Chorych oraz Kasami Chorych a świadczeniodawcami, Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych i Krajowym Związkiem Kas Chorych.

Na podstawie art. 167 ust. 8 pkt 4 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Świadczeniodawcy gromadzą następujące dane związane z każdym udzielonym świadczeniem zdrowotnym, zwanym dalej „świadczeniem”:

1) charakteryzujące pacjenta, któremu udzielono świadczenia:

- a) nazwisko,
- b) imię (imiona),
- c) numer ewidencyjny PESEL, jeżeli został nadany,
- d) data urodzenia,
- e) płeć;

2) związane z Kasą Chorych, do której należy pacjent:

- a) symbol Kasy Chorych,
- b) numer karty ubezpieczenia,

c) numer służący do potwierdzania wykonania świadczenia, uzyskany z karty ubezpieczenia — w przypadku gdy karta jest stosowana do potwierdzania świadczeń;

3) charakteryzujące wykonane świadczenie:

- a) kod rodzaju świadczenia,
- b) kod rozpoznania medycznego związanego z udzielonym świadczeniem według międzynarodowej klasyfikacji chorób, urazów i zatruc,
- c) opłata wniesiona przez pacjenta,
- d) dopłata ze strony Kasy Chorych;

4) charakteryzujące fazę wykonania świadczenia:

- a) numer REGON świadczeniodawcy wykonującego,
- b) typ komórki organizacyjnej świadczeniodawcy, w której udzielono świadczenia,
- c) data początku wykonywania świadczenia,
- d) data wykonania (końca wykonywania) świadczenia;